

HARANGHY GÉZA

ALKONYBA SZŐVE

alkonyba szótt sugarakkal fest be
a múló idő szürke homálya
békén leng körül
mint lassú bölcs folyó
gyenge árja
tovaring s idéz ő s dalokat
simítva újra
leng karcsú nádat
vitézlett korokat
hol nem él már se bú se bánat
ím ring szívem mélyen csendesen
már megbékélt
megvédett
s megsiratott mindent e
gazdag házban
és látta a földet
mely majdan
akkor
örökös hazát ad

Haranghy Anka

Hontalan II.

HARANGHY GÉZA

Hódmezővásárhely

DÉVA VÁRA

Most is hallok síró dalát,
még zúgja, zúgja a fájó balladát;
süvít, csapong, a vár ősi szegletén
a nyugtalan lélek,
a mostoha szirti szél.
Ő jár itt, a Mester, kövei kőhöz,
mint Hold az esti csendhez,
ma is úgy tapadnak,
asszonya porától, ím, áll a vár,
falakhoz simulnak a lelkek,
őrzi ma is az örök szerelmet.

Száz évek szelleme szendereg ez ősi váron,
itt tengernyi kín, keserű álom süvölt,
üvölt, pergő homokszemeket kavarva
s kísértetek árnyai suhannak
örök nyugalmat akarva,
hol a nem múlás kínja ráng, s tátong, mint mély üreg,
a holtak s szellemeik között.
Ím, Kőműves Kelemen;

letépvé leplét, őrjöng, üvölt,
arca torz maszkká csontosul –.
Állj, kocsis, állj!
Ne hozd asszonyom! Ne hozd!
Elvesztem örökre szerelmét!
És sír és jajgat
és áll a tűz, és ég, és ég,
és pergő homokszemek és fehér mész
fogadják magukba asszonya drága porát,
mely kitölt majd minden üreget,
magas falak felett így kötnek kőhöz követ.

Tizenkét kőműves itt bolyong,
s a vén falak, a vakolat, a vár alatt s a vár
fokán
mesélnek mind, és újra fáj,
amint elsuhan egy árnyék,
a régi regék ezüsgombú barkaágainál

s ím, itt suhan
és újra fáj,
és áll a vár, és áll a vár!

A VERSET A KÖLTŐ ELŐADÁSÁBAN IS MEGHALLGATHATJÁK A HONLAPUNKON

www.vasarhelyilatohatar.hu

Film- és Hangtár

♫ <http://www.vasarhelyilatohatar.hu/index.php/rovatok/film-es-hangtar/152-haranghy-geza-deva-vara>